

Så hvis man havde gennemført det her i tide, havde vi slet ikke behøvet den diskussion. Kan ministeren ikke bekræfte det?

Så er jeg fuldstændig med på, at vi godt kunne tage diskussionen med alle mulige andre ministre, men nu er det skatteministeren, der er skatteminister og har været det i de sidste snart 2½ år. Derfor synes jeg, det er ganske rimeligt at spørge skatteministeren: Hvorfor har man ikke fremsat forslag om en reform af aktieavancebeskatningen i de 2½ år, hvor den nuværende skatteminister har haft ansvaret for Skatteministeriet?

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg er altså nødsaget til at sige, at reglerne på det her område jo har været uændrede i masser af år, nemlig at man i tvivlsspørgsmål kører ligningsvejen, altså man kører det almindelige klagesystem igennem, og man lovgiver ikke. Vi har utrolig mange sager i skattesystemet, og det har vi altid haft. Jeg forsøger at begrænse antallet af sager.

Men både jeg og tidligere ministre har benyttet sig af den praksis, at hvis der er tvivl, ja, så kører det den sædvanlige klagevej i skattesystemet.

Når man spørger om betænkningen 2000, må jeg sige, at problemstillingen ikke er specielt fremhævet. Arbejdsgruppen har således ikke engang medtaget problemstillingen i kapitlet om særlige problemstillinger, som arbejdsgruppen har overvejet. Man skal helt uden om betænkningen i et følgeforslag, før problemstillingen overhovedet strejfes.

Det, der i højeste grad var tale om i hele den der diskussion, var jo diskussionen om personbeskatning. Det var det, der i særlig grad optog den politiske diskussion, altså 100.000-kronersgrænsen, 3-års-reglen og de problemer, der knyttede sig til dem.

Morten Homann (SF):

Jeg vil så godt beklage på vegne af arbejdsgruppen, at man ikke i resumeet lige netop yderligere har fremhævet det her, så om man har været tvunget til at læse hele betænkningen for at finde beskrivelsen af lige netop det her skatteproblem skal jeg nok lade være usagt.

Men grunden til, at jeg interesserer mig lidt for, hvorfor skatteministeren ikke har fremsat forslag til en samlet reform af det her område – det kan være det, der drejer sig om bankernes fradrag, eller det kan være personbeskatningen

– er jo også, at skatteministeren har fået det anført på regeringens lovprogram. Hver eneste gang, det lovprogram er blevet fremlagt fra regeringens tiltræden og frem til, men ikke til og med den nuværende samling, har det stået på lovprogrammet, at der ville komme en reform af aktieavancebeskatningen.

Kl. 14.00

Det er derfor, jeg siger, at det ikke bare kan have ligget sådan fuldstændig hen uden omtanke i ministeriet. Ministeren må have gjort sig nogle overvejelser om, hvorfor man først havde tænkt sig at fremsætte det her forslag og så derefter lod det ligge. Er det på grund af skattestoppet, eller er der andre årsager? Det synes jeg sådan set at ministeren bør forklare.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Må jeg allerførst sige, at det intet har med skattestoppet at gøre. Må jeg dernæst sige, at opfattelsen åbenbart er, at jeg burde have reageret på baggrund af arbejdsgruppens betænkning. Den tidligere regering havde nøjagtig det samme grundlag, og den har ikke anset det for nødvendigt at fremsætte et særskilt lovforslag om problemstillingen. Jeg nævner det kun.

Så vil jeg sige, at regeringen jo har haft aktieavancebeskatningsloven på lovprogrammet et par gange. Debatten har, som jeg sagde før, først og fremmest drejet sig om personbeskatning, altså 3-års-reglen, 100.000-kroners-grænsen osv. Mange har som hr. Homann udlagt det på den måde, at regeringens skattestop er en hindring. Dette er simpelt hen ikke korrekt.

Formanden:

Så er der et sidste spørgsmål til hr. Morten Homann.

Morten Homann (SF):

Når ministeren så siger, at det ikke er skattestoppet, der har været en hindring, så er det nærliggende spørgsmål, som jeg nu har prøvet at stille nogle gange, hvad hindringen så er.

Når lovforslaget har stået på lovprogrammet ikke bare en gang, ikke bare to gange, men samtlige de gange, lovprogrammet blev offentliggjort indtil denne folketingssamling, er det jo, fordi man har haft intentioner om at fremsætte lovforslaget. Hvad er det så, der har gjort, at man først har haft intentioner om at fremsætte lovforslaget og så efterfølgende ikke har gjort det alligevel?

Nu spørger jeg den nuværende skatteminister, alle de andre skatteministre kan vi altid for-